

NACRT ZAKONA O OBAVEZKOM OSIGURANJU U SAOBRAĆAJU

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet Zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuje se obavezno osiguranje u saobraćaju, osniva se Garantni fond, uređuju se njegova nadležnost i način finansiranja.

Vrste obaveznog osiguranja u saobraćaju

Član 2.

Vrste obaveznog osiguranja u saobraćaju (u daljem tekstu: obavezno osiguranje), u smislu ovog zakona, su:

- 1) osiguranje putnika u javnom saobraćaju od posledica nesrećnog slučaja;
- 2) osiguranje vlasnika motornih vozila od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima;
- 3) osiguranje vlasnika vazduhoplova od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima;
- 4) osiguranje vlasnika plovnih objekata na motorni pogon i priključnih plovila od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima.

Ugovor o obaveznom osiguranju

Član 3.

Vlasnici prevoznih sredstava kojima se prevoze putnici u javnom saobraćaju i vlasnici drugih prevoznih sredstava iz člana 2. ovog zakona dužni su da zaključe ugovor o obaveznom osiguranju sa društvom za osiguranje koje je dobilo dozvolu Narodne banke Srbije za obavljanje poslova obaveznog osiguranja (u daljem tekstu: društvo za osiguranje).

Ugovor o obaveznom osiguranju iz stava 1. ovog člana mora biti zaključen pre nego što se prevozno sredstvo stavi u saobraćaj.

Ako je društvu za osiguranje sa kojim je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju oduzeta dozvola za obavljanje poslova obaveznog osiguranja, vlasnici prevoznih sredstava iz stava 1. ovog člana dužni su da, srazmerno preostalom periodu trajanja osiguranja, odnosno važenja registracije zaključe ugovor o obaveznom osiguranju sa drugim društvom za osiguranje, u roku od 30 dana od dana objavljivanja rešenja o otvaranju stečajnog postupka, odnosno postupka prinudne likvidacije, u Službenom glasniku Republike Srbije.

Posle isteka roka iz stava 3. ovog člana prevozna sredstva iz tog stava se smatraju neosiguranim.

Uslovi osiguranja i tarife premija

Član 4.

Društvo za osiguranje dužno je da zaključi ugovor o obaveznom osiguranju u skladu sa uslovima osiguranja i tarifama premija koji su na snazi u vreme zaključenja tog ugovora o osiguranju.

Obaveštenje o promeni uslova osiguranja i tarifa premija

Član 5.

Društvo za osiguranje dužno je da podnese Narodnoj banci Srbije uslove osiguranja od autoodgovornosti, odnosno osnove (kriterijume) za izračunavanje premije i strukturu premije za osiguranje od autoodgovornosti, najkasnije 60 dana pre primene i to isključivo radi provere da li su u skladu sa zakonskim propisima, aktuarskim načelima i pravilima struke.

Ako Narodna banka Srbije utvrdi da uslovi osiguranja i osnove iz stava 1. ovog člana nisu urađene u skladu sa zakonskim propisima, aktuarskim načelima i pravilima struke, izdaje nalog društvu za osiguranje da ih uskladi.

Ako Narodna banka Srbije izda nalog iz stava 2. ovog člana, društvo za osiguranje ne može primenjivati uslove osiguranja i osnove zbog kojih je taj nalog izdat.

Suma osiguranja i osigurana suma

Član 6.

Ugovorom o obaveznom osiguranju mora biti utvrđena suma osiguranja, odnosno osigurana suma, najmanje u iznosu propisanom ovim zakonom.

Suma osiguranja, odnosno osigurana suma iz stava 1. ovog člana predstavlja maksimalnu obavezu društva za osiguranje, po jednom štetnom događaju.

Suma osiguranja, odnosno osigurana suma iz stava 1. ovog člana utvrđuje se u dinarskoj protivvrednosti evra, obračunatoj po srednjem kursu Narodne banke Srbije na dan zaključenja ugovora o osiguranju.

Obaveze prikupljanja podataka od strane društva za osiguranje

Član 7.

Društvo za osiguranje koje se bavi poslovima obaveznog osiguranja dužno je da prikuplja, obrađuje i čuva podatke o osiguranicima, osiguranim prevoznim sredstvima, štetnim događajima i likvidaciji šteta, po osnovu obaveznog osiguranja.

U obavljanju posla iz stava 1. ovog člana društvo za osiguranje uspostavlja, čuva i održava bazu podataka:

- 1) o osiguranicima;
- 2) o prevoznim sredstvima;
- 3) o štetnim događajima;
- 4) za procenu i likvidaciju šteta.

Podaci iz stava 2. ovog člana prikupljaju se, obrađuju, čuvaju i koriste, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti i propisima o načinu prikupljanja, čuvanja i dostavljanja podataka iz oblasti osiguranja, predviđenim ovim zakonom.

Narodna banka Srbije bliže propisuje sadržinu podataka iz stava 2. ovog člana i način njihovog prikupljanja, čuvanja i dostavljanja.

Način prikupljanja, čuvanja i korišćenja baze podataka društva za osiguranje

Član 8.

Podaci iz člana 7. stav 2. ovog zakona prikupljaju se neposredno od lica na koje se ti podaci odnose i od drugih lica (učesnika i svedoka štetnog događaja).

Kad o podacima iz stava 1. ovog člana odgovarajuće evidencije vode organi nadležni za unutrašnje poslove, pravosudni organi, odgovarajući fondovi za poslove zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja, zdravstvene ustanove i ustanove za socijalni rad, podaci se pribavljaju od tih organa i organizacija.

Organi, organizacije i pojedinci koji poseduju podatke ili baze podataka iz stava 1. ovog člana dužni su da, na zahtev, proslede te podatke društvu za osiguranje.

Podaci iz stava 1. ovog člana čuvaju se deset godina po isteku ugovora o osiguranju, odnosno po okončanju postupka likvidacije štete.

Podatke iz stava 1. ovog člana mogu koristiti, bez naknade, i oštećena lica, prilikom isticanja zahteva za naknadu štete društvu za osiguranje.

Isticanje regresnih zahteva fondova

Član 9.

Domaća pravna lica koja obavljaju poslove zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja (fondovi) mogu, na ime isplaćenih obaveza za svoje osiguranike, prema društvu za osiguranje isticati regresne zahteve po osnovu osiguranja vlasnika motornih vozila od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima, do iznosa maksimalne obaveze društva, u slučajevima kad te zahteve, prema odgovarajućim propisima, mogu isticati prema licu odgovornom za štetu.

Strana pravna lica i pravna lica sa sedištem na teritoriji Crne Gore koja obavljaju poslove iz stava 1. ovog člana imaju pravo iz tog stava pod uslovom reciprociteta.

Izuzetak od obaveznog osiguranja

Član 10.

Odredbe ovog zakona ne odnose se na prevozna sredstva Vojske Srbije i Crne Gore.

Primena odredaba zakona kojim se uređuje delatnost osiguranja

Član 11.

Na osnivanje, poslovanje i vršenje nadzora nad poslovanjem društva za osiguranje koje se bavi poslovima obaveznog osiguranja, primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje delatnost osiguranja, ako ovim zakonom pojedina pitanja nisu drukčije uređena.

Primena drugih zakona

Član 12.

Na ugovore o obaveznom osiguranju primenjuje se zakon kojim se uređuju obligacioni odnosi i drugi zakoni kojima se uređuju ugovori u pojedinim vrstama osiguranja, ako ovim zakonom pojedina pitanja nisu drukčije uređena.

II. OSIGURANJE PUTNIKA U JAVNOM SAOBRAĆAJU OD POSLEDICA NESREĆNOG SLUČAJA

Obaveza osiguranja putnika u javnom saobraćaju od posledica nesrećnog slučaja

Član 13.

Vlasnici prevoznih sredstava koja služe za prevoz putnika u javnom saobraćaju dužni su da zaključe ugovor o osiguranju putnika u javnom saobraćaju od posledica nesrećnog slučaja.

Ugovor iz stava 1. ovog člana dužni su da zaključe vlasnici:

- 1) autobusa kojim se obavlja javni prevoz u gradskom, međugradskom i međunarodnom linijskom i vanlinijskom saobraćaju;
- 2) autobusa kojim se obavlja prevoz zaposlenih na posao i sa posla;
- 3) autobusa za prevoz turista;
- 4) putničkih taksi-automobila i "rent-a-kar" vozila;
- 5) šinskih vozila za prevoz putnika;
- 6) svih vrsta pomorskih, jezerskih i rečnih plovila, kojima se na redovnim linijama ili slobodno prevoze putnici, uključujući i krstarenja i prevoz turista;
- 7) svih vrsta "rent-a-kar" plovila iz tačke 6) ovog stava;
- 8) vazduhoplova kojima se obavlja javni prevoz putnika u redovnom i vanrednom (čarter i avio-taksi) prevozu;
- 9) turističkih vazduhoplova koji se koriste za kraće prelete i panoramske letove i "rent-a-kar" vazduhoplova;
- 10) drugih prevoznih sredstava, bez obzira na vrstu pogona, kojima se prevoze putnici, uz naplatu prevoza, u vidu registrovane delatnosti.

Ugovor o osiguranju iz stava 1. ovog člana ne može se zaključiti kao ugovor o osiguranju od odgovornosti.

Dozvola za stavljanje u saobraćaj prevoznih sredstava iz stava 2. ovog člana može se izdati po podnošenju dokaza o zaključenom ugovoru o osiguranju iz stava 1. ovog člana organu nadležnom za izdavanje dozvole.

Pojam putnika u javnom saobraćaju

Član 14.

Putnici u javnom saobraćaju, u smislu ovog zakona, su:

1) lica koja se nalaze u prevoznom sredstvu kojim se obavlja javni prevoz i koja imaju nameru da putuju, bez obzira da li su kupila voznu kartu ili nisu;

2) lica koja se nalaze u krugu stanice, pristaništa, luke, aerodroma ili u neposrednoj blizini prevoznog sredstva, pre ukrcavanja, koja imaju nameru da putuju;

3) lica koja su obavila putovanje i napustila prevozno sredstvo, a nalaze se u neposrednoj blizini prevoznog sredstva, u krugu stanice, pristaništa, luke ili aerodroma.

Putnicima iz stava 1. ovog člana smatraju se i lica koja imaju pravo na besplatnu vožnju.

Putnicima iz stava 1. ovog člana ne smatraju se lica kojima je mesto rada na prevoznom sredstvu.

Visina osigurane sume

Član 15.

Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje putnika u javnom saobraćaju od posledica nesrećnog slučaja, po jednom putniku, iznosi:

- | | |
|---|-------------|
| 1) za slučaj smrti putnika | 8.000 evra |
| 2) za slučaj trajnog gubitka opšte radne sposobnosti (invaliditeta) putnika | 16.000 evra |
| 3) za slučaj prolazne nesposobnosti za rad i stvarnih i nužnih troškova lečenja putnika | 4.000 evra |

Vlasnik prevoznog sredstva iz člana 13. stav 2. ovog zakona može zaključiti ugovor o osiguranju iz stava 1. tog člana i na iznos veći od najniže osigurane sume iz stava 1. ovog člana.

Pravo na isplatu osigurane sume

Član 16.

Putnik koga zadesi nesrećni slučaj, odnosno određeni korisnik prema uslovima osiguranja u slučaju smrti putnika, ima pravo da zahteva da društvo za osiguranje sa kojim je zaključen ugovor o osiguranju iz člana 13. stav 1. ovog zakona, neposredno njemu izvrši svoju obavezu iz ugovora o osiguranju.

Ako vlasnik prevoznog sredstva nije zaključio ugovor o osiguranju iz člana 13. stav 1. ovog zakona ili je zaključio ugovor o osiguranju sa društvom za osiguranje nad

kojim je pokrenut stečajni postupak, a desio se nesrećni slučaj, lice iz stava 1. ovog člana može zahtevati isplatu osigurane sume iz sredstava Garantnog fonda, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Pravo na osiguranu sumu iz člana 15. ovog zakona ima putnik, odnosno korisnik osiguranja nezavisno od toga da li ima pravo na naknadu štete po osnovu odgovornosti prevozioca.

III. OSIGURANJE VLASNIKA MOTORNIH VOZILA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA

1. Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti i njegovo dejstvo

Obaveza osiguranja od autoodgovornosti

Član 17.

Vlasnik motornog vozila dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom motornog vozila pričini trećim licima usled smrti, povrede tela, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari, osim za štete na stvarima koje je primio na prevoz (u daljem tekstu: osiguranje od autoodgovornosti).

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, osiguranje od autoodgovornosti pokriva vlasniku motornog vozila i štetu na stvarima koje je primio na prevoz, ukoliko te stvari služe za ličnu upotrebu lica koja su se nalazila u vozilu.

Pod štetom iz stava 1. ovog člana, podrazumeva se i šteta koja je pričinjena trećem licu usled pada stvari sa motornog vozila.

Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti - polisa osiguranja

Član 18.

Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti - polisa osiguranja jednoobrazna je za teritoriju Republike Srbije (u daljem tekstu: Republika).

Obrazac polise osiguranja iz stava 1. ovog člana i način njenog štampanja, izdavanja, odnosno zaduživanja propisuje Narodna banka Srbije.

Pojam motornog vozila

Član 19.

Motorno vozilo, u smislu ovog zakona, je svako vozilo na motorni pogon koje se pokreće snagom sopstvenog motora, osim vozila koja se kreću po šinama i svako priključno vozilo, bez obzira da li je prikačeno ili ne.

Pod motornim vozilom, u smislu ovog zakona, ne podrazumeva se vozilo na motorni pogon iz stava 1. ovog člana, ako se to vozilo u vreme nastanka štete koristilo kao radna mašina van saobraćaja.

Registracija motornog vozila, produženje registracije i izdavanje probnih tablica može se izvršiti tek kada se organu nadležnom za registraciju podnese dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju od autoodgovornosti.

Vlasnik motornog vozila koje ne podleže obavezi registracije svake godine dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti prilikom dobijanja odgovarajuće dozvole za upotrebu, odnosno najmanje jednom godišnje.

Lica koja nemaju pravo na naknadu štete

Član 20.

Pravo na naknadu štete, po osnovu osiguranja od autoodgovornosti, nema:

1) vlasnik motornog vozila čijom mu je upotrebom pričinjena šteta, odnosno ovlašćeni držalac motornog vozila a koji je odgovoran za štetu;

2) vozač motornog vozila čijom mu je upotrebom pričinjena šteta, a koji je odgovoran za štetu;

3) lice koje je učestvovalo u protivpravnom oduzimanju motornog vozila čijom je upotrebom prouzrokovana šteta, bez obzira da li je upravljalo vozilom u momentu nastanka štete;

4) lice koje je štetu pretrpelo:

(1) upotrebom motornog vozila za vreme zvanično odobrenih auto-moto i karting takmičenja i delova tih takmičenja na zatvorenim stazama, na kojima je cilj postizanje maksimalne brzine, kao i na probama (treningu) za ta takmičenja;

(2) usled dejstva nuklearne energije tokom prevoza nuklearnog materijala;

(3) usled vojnih operacija, vojnih manevara, pobuna ili terorističkih akcija, ako postoji uzročna veza između tih dejstava i nastale štete.

Visina sume osiguranja

Član 21.

Obaveza društva za osiguranje po osnovu osiguranja od autoodgovornosti je ograničena sumom osiguranja važećom na dan nastanka štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovorena viša suma.

Najniža suma osiguranja na koju može biti ugovoreno osiguranje od autoodgovornosti iznosi:

1) za materijalnu i nematerijalnu štetu na licima po jednom štetnom događaju:

(1) za autobuse i teretna vozila	350.000 evra
(2) za ostala motorna vozila	200.000 evra

2) za štetu na imovini po jednom štetnom događaju:

(1) za autobuse i teretna vozila	200.000 evra
(2) za ostala motorna vozila	100.000 evra

Ako ima više oštećenih lica, a ukupna naknada štete je veća od iznosa iz stava 2. ovog člana, prava oštećenih lica prema društvu za osiguranje srazmerno se smanjuju, do iznosa iz tog stava.

Naknada štete

Član 22.

Naknada štete za pretrpljeni strah i fizički bol oštećenim licima ne može iznositi više od jedne trećine naknade za umanjene opšte životne i radne aktivnosti, osim kada sud usled posebnih okolnosti slučaja utvrdi drugačije.

Utvrđivanje štete u slučaju telesnih povreda, narušenja zdravlja i nastupanja delimične nesposobnosti za rad

Član 23.

Male povrede, u smislu ovog zakona, su trajno umanjene opšte životne i radne sposobnosti i povrede koje uzrokuju oštećenje zdravlja koje se ispoljava u slabljenju dela tela ili smanjenoj sposobnosti za rad i predstavljaju do 10 procenata invaliditeta.

Vlada može, na obrazložen predlog Narodne banke Srbije, bliže urediti procenu stepena umanjenja opšte životne i radne sposobnosti uzrokovane malim povredama i utvrditi način i kriterijume za utvrđivanje materijalne štete i način i kriterijume za utvrđivanje nematerijalne štete zavisno od težine telesne povrede ili narušenog zdravlja, odnosno od stepena delimične onesposobljenosti za rad.

Zahtev za naknadu štete

Član 24.

Potraživanje po osnovu ugovora o osiguranju od autoodgovornosti oštećeno lice ostvaruje podnošenjem odštetnog zahteva društvu za osiguranje.

Izuzetno, potraživanje iz stava 1. ovog člana oštećeno lice može ostvariti podnošenjem odštetnog zahteva društvu za osiguranje kod kojeg je oštećeni osiguran u smislu ovog zakona, ako je takva mogućnost predviđena ugovorom o osiguranju, saglasno opštim aktima društva.

Ako društvo za osiguranje ne odgovori na zahtev iz stava 1. ovog člana u roku od 30 dana od dana prijema zahteva oštećeno lice može podneti tužbu sudu.

Društvo za osiguranje dužno je da zahtev iz stava 1. ovog člana evidentira u posebnoj knjizi šteta sa danom prijema zahteva, po redosledu prijema.

Sadržaj obrasca zahteva iz stava 2. ovog člana propisuje Narodna banka Srbije.

U slučaju naknade štete po zahtevu iz stava 2. ovog člana društvo za osiguranje koje je isplatilo štetu ima pravo na regres od društva za osiguranje čiji je osiguranik odgovoran za štetu.

Odlučivanje o pravu na naknadu štete

Član 25.

Ukoliko podneti odštetni zahtev nije potpun, društvo za osiguranje je dužno da se u roku od osam dana od dana prijema zahteva pismeno obrati podnosiocu zahteva i zatraži kompletiranje dokumentacije.

Društvo za osiguranje je dužno da, u roku od 14 dana od dana prijema odštetnog zahteva sa potpunom dokumentacijom, odluči o osnovu i visini naknade štete, sa specifikacijom i o tome obavesti oštećeno lice.

Izuzetno, ako je za utvrđivanje osnova i visine naknade po podnetom odštetnom zahtevu potrebno duže vreme, rok za odlučivanje po ovom zahtevu je 30 dana od dana prijema ovog odštetnog zahteva sa potpunom dokumentacijom.

Visina naknade štete utvrđuje se na osnovu jedinstvenih kriterijuma za naknadu štete, koje donosi Udruženje društava za osiguranje (u daljem tekstu: Udruženje) u skladu sa sudskom praksom i propisima kojim se uređuje zaštita potrošača.

U slučaju kada konačna visina naknade štete nije mogla biti utvrđena, društvo za osiguranje je dužno da oštećenom licu ponudi isplatu nespornog dela svoje obaveze na ime predujma.

U slučaju kada društvo za osiguranje oceni da nema osnova za naknadu štete o tome će pismeno, sa obrazloženjem, obavestiti podnosioca odštetnog zahteva.

Rok za isplatu naknade štete

Član 26.

Društvo za osiguranje je dužno da u roku od 14 dana od dana zaključenja ugovora o vansudskom poravnanju isplati naknadu štete u celosti, ako poravnanjem nije drukčije ugovoreno, ili u roku od osam dana od dana donošenja odluke iz člana 25. stav 2. i 3. ovog zakona.

Prigovor društva za osiguranje i pravo na regres

Član 27.

Kad oštećeno lice podnese odštetni zahtev društvu za osiguranje, društvo ne može u odgovoru na takav zahtev isticati prigovore koje bi na osnovu zakona ili ugovora o osiguranju moglo istaći prema osiguraniku zbog nepridržavanja zakona ili ugovora.

Društvo za osiguranje koje naknadi štetu oštećenom licu stupa u njegovo pravo prema licu odgovornom za štetu, za iznos isplaćene naknade, kamatu od isplate naknade i troškove postupka, ako obaveza društva nije nastupila prema uslovima ugovora o osiguranju od autoodgovornosti.

Neovlašćeni korisnik motornog vozila

Član 28.

Osiguranjem od autoodgovornosti obuhvaćene su, u skladu sa odredbama ovog zakona, i štete prouzrokovane upotrebom motornog vozila koje je koristilo, odnosno kojim je upravljalo lice koje za to nije imalo ovlašćenje (u daljem tekstu: neovlašćeni korisnik motornog vozila).

Neovlašćenim korisnikom motornog vozila, u smislu ovog zakona, smatra se lice koje:

- 1) upravlja motornim vozilom bez odgovarajuće vozačke dozvole;
- 2) se bez nadzora ovlašćenog vozača-instruktora obučava za upravljanje motornim vozilom u saobraćaju na putevima;

3) bez znanja i odobrenja vlasnika, odnosno ovlašćenog držaoca motornog vozila upotrebi to vozilo;

4) na protivpravan način dođe u posed motornog vozila.

Društvo za osiguranje koje naknadi oštećenom licu štetu iz stava 1. ovog člana, stupa u prava oštećenog lica prema licu koje je odgovorno za štetu, za iznos isplaćene naknade, kamatu od isplate naknade i troškove postupka.

Promena vlasnika motornog vozila

Član 29.

Ako se u toku trajanja osiguranja promeni vlasnik motornog vozila, prava i obaveze iz ugovora o osiguranju od autoodgovornosti prelaze na novog vlasnika i traju do isteka tekućeg perioda osiguranja.

Naknada štete prouzrokovane u inostranstvu

Član 30.

Društvo za osiguranje koje je vlasniku motornog vozila izdalo međunarodnu ispravu o postojanju osiguranja od autoodgovornosti sa pokrićem rizika u inostranstvu, dužno je da oštećenom licu naknadi štetu koja je upotrebom tog vozila prouzrokovana u inostranstvu, do visine određene propisima o osiguranju od autoodgovornosti države u kojoj je šteta nastala, odnosno u skladu sa međunarodnim sporazumom, ukoliko međunarodna isprava važi u zemlji u kojoj je šteta nastala.

Međunarodnu ispravu iz stava 1. ovog člana društvo za osiguranje izdaje bez posebne naknade.

2. Naknada štete prouzrokovane upotrebom motornog vozila inostrane registracije

Međunarodna isprava o postojanju osiguranja od autoodgovornosti

Član 31.

Lice koje upravlja motornim vozilom inostrane registracije mora, prilikom ulaska na teritoriju Republike, imati valjanu međunarodnu ispravu o osiguranju od autoodgovornosti koja važi za teritoriju Republike, koja pokriva štete najmanje do iznosa iz člana 21. ovog zakona.

Valjanost međunarodne isprave o osiguranju proverava organ nadležan za unutrašnje poslove na graničnom prelazu, pri ulasku motornog vozila na teritoriju Republike, kao i prilikom kontrole saobraćaja.

Međunarodna isprava iz stava 1. ovog člana potrebna je i za motorno vozilo koje se doprema u Republiku nekim prevoznim sredstvom, osim ako u Republici neće biti korišćeno.

Valjanost međunarodne isprave o osiguranju od autoodgovornosti

Član 32.

Međunarodnom ispravom iz člana 31. ovog zakona smatra se isprava čiju valjanost priznaje Udruženje kao član Sistema međunarodne karte osiguranja («zelena karta»).

Udruženje blagovremeno obaveštava organ nadležan za unutrašnje poslove o tome koja se međunarodna isprava iz člana 29. ovog zakona smatra valjanom.

Udruženje je garant za obaveze zasnovane na ispravi iz stava 1. ovog člana, do iznosa iz člana 21. ovog zakona.

Granično osiguranje

Član 33.

Lica koja nemaju valjanu međunarodnu ispravu iz člana 31. ovog zakona dužna su da na granici zaključe ugovor o osiguranju od autoodgovornosti (u daljem tekstu: granično osiguranje) sa domaćim društvom za osiguranje, koji važi samo za teritoriju Republike.

Granično osiguranje se zaključuje za vreme boravka na teritoriji Republike.

Visinu i strukturu premije za granično osiguranje propisuje Udruženje.

Naknada štete od motornog vozila inostrane registracije

Član 34.

Lice kome je pričinjena šteta upotrebom motornog vozila inostrane registracije na teritoriji Republike za koje postoji valjana međunarodna isprava iz člana 31. ovog zakona podnosi odštetni zahtev društvu za osiguranje koje je dobilo ovlašćenje Udruženja društava za osiguranje za obavljanje poslova koji proizilaze iz međunarodnog sporazuma o osiguranju vlasnika motornih vozila od odgovornosti za štete nastale upotrebom motornih vozila u zemlji ili inostranstvu.

Ako društvo za osiguranje kome je podnet odštetni zahtev iz stava 1. ovog člana u roku od 60 dana od dana prijema zahteva sa potrebnom dokumentacijom ne isplati naknadu štete, oštećeno lice ima pravo da odštetni zahtev podnese Udruženju.

Ako Udruženje ne isplati naknadu štete u roku od 30 dana od dana prijema odštetnog zahteva sa potrebnom dokumentacijom, oštećeno lice može podneti tužbu protiv Udruženja ili društva za osiguranje iz stava 1. ovog člana.

Naknada štete po osnovu graničnog osiguranja

Član 35.

Štetu prouzrokovanu upotrebom motornog vozila inostrane registracije, čiji se vlasnik osigurao od autoodgovornosti kod domaćeg društva za osiguranje, naknađuje to

društvo prema odredbama ovog zakona koje važe za osiguranje vlasnika motornog vozila domaće registracije.

Naknada štete od neosiguranog motornog vozila inostrane registracije

Član 36.

Šteta koja je prouzrokovana upotrebom motornog vozila inostrane registracije, čiji se vlasnik nije osigurao od autoodgovornosti, naknađuje se iz Garantnog fonda.

3. Premije za osiguranje od autoodgovornosti - premijski sistem

Utvrđivanje i propisivanje premije za osiguranje od autoodgovornosti

Član 37.

Narodna banka Srbije propisuje osnove premijskog sistema, i to:

- 1) osnove (kriterijume) za izračunavanje premije i strukturu premije za osiguranje od autoodgovornosti, uključujući i sistem bonus malus;
- 2) minimalni iznos tehničke premije za osiguranje od autoodgovornosti;
- 3) najviši procenat bruto premije koji se izdvaja za režijski dodatak;
- 4) najviši iznos naknade, odnosno provizije koja se može platiti za poslove posredovanja, odnosno zastupanja u osiguranju, kao i za vršenje drugih poslova neposredno povezanih sa poslovima osiguranja.

Ako se prilikom kontrole primene osnova premijskog sistema iz stava 1. ovog člana ustanovi, u skladu sa podacima o poslovanju društva sa kojima raspolaže Narodna banka Srbije, da te osnove nisu primenjene ili da nisu pravilno primenjene, Narodna banka Srbije će naložiti njihovu primenu, odnosno pravilnu primenu.

4. Informacioni centar

Osnivanje

Član 38.

Ovim zakonom osniva se Informacioni centar osiguranja od autoodgovornosti (u daljem tekstu: Informacioni centar) u okviru Udruženja.

Poslovi

Član 39.

Informacioni centar prikuplja podatke od značaja za zaštitu prava oštećenih lica i druge podatke od značaja za sprovođenje osiguranja od autoodgovornosti, a naročito o:

- 1) motornim vozilima registrovanim na teritoriji Republike;
- 2) polisama osiguranja koje pokrivaju osiguranje od autoodgovornosti za motorna vozila iz tačke 1) ovog stava;

3) društvima za osiguranje koja su izdala polisu osiguranja iz tačke 2) ovog stava;

4) licima koja su zaključila ugovor o osiguranju od autoodgovornosti;

5) štetama koje pokriva osiguranje od autoodgovornosti.

Oštećena lica mogu, bez naknade, zahtevati podatke iz stava 1. ovog člana.

Društvo za osiguranje, organ nadležan za unutrašnje poslove i drugi nadležni organi i organizacije koji raspolažu podacima iz stava 1. ovog člana dužni su da te podatke dostavljaju Informacionom centru.

Udruženje bliže propisuje sadržinu, način prikupljanja, čuvanja i dostavljanja podataka iz stava 1. ovog člana.

Obaveza čuvanja podataka

Član 40.

Podaci iz člana 39. ovog zakona čuvaju se u Informacionom centru najmanje deset godina od prestanka važenja registracije motornog vozila ili od isteka polise osiguranja.

IV. OSIGURANJE VLASNIKA VAZDUHOPLOVA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA

Obaveza osiguranja vlasnika vazduhoplova od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima

Član 41.

Vlasnik vazduhoplova dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom vazduhoplova pričini trećim licima.

Pod štetom iz stava 1. ovog člana podrazumeva se i šteta za koju vlasnik, odnosno ovlašćeni držalac vazduhoplova odgovara zbog upotrebe vazduhoplova u letu, odnosno šteta koju prouzrokuju lica ili stvari koje su ispale ili su izbačene iz vazduhoplova u letu.

Vlasnik, odnosno ovlašćeni držalac inostranog vazduhoplova koji ulazi u vazdušni prostor Republike mora biti osiguran od odgovornosti za štetu iz stava 1. ovog člana, ako nije pruženo drugo obezbeđenje za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Registracija vazduhoplova i produženje registracije može se izvršiti tek kada se organu nadležnom za registraciju podnese dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju.

Vlasnik vazduhoplova koji ne podleže obaveznoj godišnjoj registraciji, dužan je da zaključi ugovor o osiguranju iz stava 1. ovog člana prilikom dobijanja odgovarajuće dozvole za upotrebu.

Visina sume osiguranja

Član 42.

Najniža suma osiguranja na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 41. stav 1. ovog zakona iznosi:

1) za vazduhoplove koji se koriste za javni prevoz putnika i robe u domaćem i međunarodnom vazdušnom saobraćaju:

(1) mase do 2.700 kg	70.000 evra
(2) mase od 2.701 kg do 5.700 kg	170.000 evra
(3) mase od 5.701 kg do 27.000 kg	500.000 evra
(4) mase od 27.001 kg do 72.000 kg	1.000.000 evra
(5) mase preko 72.000 kg	1.600.000 evra

2) za ostale vazduhoplove bez obzira na namenu (zmajevi, ultralake jedrilice, paraglajderi, jedrilice, baloni, zmajevi sa motorom, ultralaki vazduhoplovi sa motorom, vazduhoplovi sa sopstvenim pogonom i ostali vazduhoplovi)

40.000 evra

Primena odredaba o naknadi štete

Član 43.

Na pitanja odgovornosti vlasnika, odnosno ovlašćenog držaoca vazduhoplova za štetu koju pričinu trećim licima, koja nisu uređena odredbama ovog odeljka, shodno se primenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na naknadu štete pričinjene trećim licima upotrebom motornog vozila, kao i odredbe zakona kojima su uređeni obligacioni odnosi i osnovi svojinsko-pravnih odnosa u vazdušnom saobraćaju.

V. OSIGURANJE VLASNIKA PLOVNIH OBJEKATA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA

Obaveza osiguranja vlasnika plovni objekata od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima

Član 44.

Vlasnik plovnog objekta na motorni pogon i priključnog plovila (u daljem tekstu: plovni objekat) dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom plovnog objekta pričinu trećim licima.

Pod štetom iz stava 1. ovog člana podrazumeva se i šteta koja je pričinjena trećem licu usled pada ili izbacivanjem stvari iz plovnog objekta.

Vlasnik, odnosno ovlašćeni držalac inostranog plovnog objekta koji plovi u domaćim teritorijalnim vodama mora biti osiguran od odgovornosti za štetu iz stava 1. ovog člana, ako nije pruženo drugo obezbeđenje za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Registracija plovnog objekta i produženje registracije može se izvršiti tek kada se organu nadležnom za registraciju podnese dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju.

Vlasnik plovnog objekta koji ne podleže obaveznoj godišnjoj registraciji dužan je da zaključi ugovor o osiguranju iz stava 1. ovog člana prilikom dobijanja odgovarajuće dozvole za upotrebu, odnosno najmanje jednom godišnje.

Visina sume osiguranja

Član 45.

Najniža suma osiguranja na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 44. stav 1. ovog zakona iznosi:

- | | |
|--|--------------|
| 1) za brodove: | |
| (1) veličine do 1000 brt | 100.000 evra |
| (2) veličine od 1001 do 10000 brt | 200.000 evra |
| (3) veličine od 10001 do 20000 brt | 300.000 evra |
| (4) veličine od 20001 do 30000 brt | 400.000 evra |
| (5) veličine preko 30000 brt | 500.000 evra |
| 2) za ostale plovne objekte
(motorni čamci, jahte, hidrogliseri, skuteri) | 50.000 evra |

Primena odredaba o naknadi štete

Član 46.

Na pitanja odgovornosti vlasnika, odnosno ovlašćenog držaoca plovnog objekta za štetu koju pričinu trećim licima, koja nisu uređena odredbama ovog odeljka, shodno se primenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na naknadu štete pričinjene trećim licima upotrebom motornog vozila.

VI. GARANTNI FOND

Osnivanje

Član 47.

Ovim zakonom osniva se Garantni fond.

Garantni fond ima svojstvo pravnog lica i upisuje se u registar kod nadležnog organa.

Sedište Garantnog fonda je u Beogradu.

Poslovi

Član 48.

Garantni fond se osniva radi ekonomske zaštite putnika u javnom saobraćaju i trećih oštećenih lica, u slučajevima kada je šteta pričinjena upotrebom neosiguranog ili nepoznatog prevoznog sredstva, kao i za štetu za čiju naknadu je odgovorno društvo za osiguranje nad kojim je pokrenut postupak stečaja, u skladu sa ovim zakonom.

U obavljanju poslova iz stava 1. ovog člana Garantni fond:

- 1) prima odštetne zahteve i vrši njihovu procenu i likvidaciju;
- 2) isplaćuje osiguranu sumu, odnosno naknadu štete;
- 3) ostvaruje regresne zahteve u slučajevima predviđenim ovim zakonom.

Obradu odštetnih zahteva, isplatu osigurane sume, odnosno naknade štete i ostvarivanje regresnih zahteva Garantni fond može ugovorom poveriti društvu za osiguranje.

Sredstva

Član 49.

Izvori sredstava Garantnog fonda su: redovni doprinos društava za osiguranje i ostali prihodi.

Redovni doprinos obrazuju društva za osiguranje izdvajanjem doprinosa iz premije obaveznih osiguranja i sredstava ostvarenih od regresnih zahteva prema licima koja nisu zaključila ugovor o osiguranju od odgovornosti, a koristi se za pokriće obaveza iz člana 48. ovog zakona i za pokrivanje troškova poslovanja Garantnog fonda.

Visinu redovnog doprinosa utvrđuje Upravni odbor Garantnog fonda, uz saglasnost ministarstva nadležnog za poslove finansija.

Visina redovnog doprinosa društva za osiguranje utvrđuje se na osnovu obaveza Garantnog fonda u toku poslovne godine ili kraćeg perioda i srazmerno broju osiguranih prevoznih sredstava, odnosno putnika koja podležu obaveznom osiguranju - po vrstama prevoznih sredstava.

Namena sredstava

Član 50.

Sredstva Garantnog fonda koriste se za isplatu osigurane sume odnosno naknadu štete oštećenim licima iz ovog zakona, i to:

1) prouzrokovane upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva za koje nije bio zaključen ugovor o obaveznom osiguranju, u smislu ovog zakona;

2) zbog smrti, povrede tela ili narušavanja zdravlja, prouzrokovane upotrebom nepoznatog motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva;

3) prouzrokovane upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva za koje je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju sa društvom za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak.

Za obaveze Garantnog fonda iz stava 1. ovog člana ne odgovara društvo za osiguranje.

Statut

Član 51.

Garantni fond ima statut, na koji saglasnost daje ministarstvo nadležno za poslove finansija.

Statutom Garantnog fonda uređuju se organizacija i poslovanje Garantnog fonda.

Organi

Član 52.

Organi Garantnog fonda su Upravni odbor i direktor.

Sastav i izbor Upravnog odbora

Član 53.

Upravni odbor ima pet članova, uključujući i predsjednika.

Predsjednika i članove Upravnog odbora imenuje i razrešava Vlada i to:

- 1) predsjednika i dva člana – na predlog ministarstva nadležnog za poslove finansija
 - 2) dva člana – na predlog reprezentativnog udruženja društava za osiguranje;
- Predsjednik i članovi Upravnog odbora imenuju se na period od pet godina i mogu biti ponovo imenovani.

Predsjednik i članovi Upravnog odbora nisu zaposleni u Garantnom fondu.

Predsjednik i članovi Upravnog odbora ostvaruju naknadu za svoj rad u Garantnom fondu.

Nadležnost Upravnog odbora

Član 54.

Upravni odbor:

- 1) donosi statut i druga opšta akta Garantnog fonda;
- 2) odlučuje o visini doprinosa sredstava iz člana 49. ovog zakona;
- 3) usvaja godišnji plan rada Garantnog fonda;
- 4) usvaja godišnji račun sa izveštajem o poslovanju Garantnog fonda;
- 5) bira i razrešava revizora koji vrši reviziju godišnjeg računa Garantnog fonda;
- 6) donosi poslovnik o svom radu;
- 7) vrši druge poslove utvrđene zakonom i statutom Garantnog fonda.

Direktor

Član 55.

Direktora Garantnog fonda imenuje i razrešava Upravni odbor, uz saglasnost Vlade.

Direktor Garantnog fonda imenuje se na period od četiri godine i može biti ponovo imenovan.

Direktor Garantnog fonda predstavlja i zastupa Fond, predlaže Upravnom odboru donošenje akata i odluka iz njegove nadležnosti i stara se o izvršavanju odluka Upravnog odbora.

Direktor Garantnog fonda obavlja i druge poslove iz nadležnosti Garantnog fonda, ako ovim zakonom nije određeno da je za obavljanje tih poslova nadležan Upravni odbor.

Uslovi za imenovanje predsednika i članova Upravnog odbora, odnosno direktora

Član 56.

Za predsednika i člana Upravnog odbora, odnosno direktora može biti imenovano lice koje ispunjava sledeće uslove:

- 1) državljanin je Republike;
- 2) ima visoko obrazovanje;
- 3) priznati je stručnjak u oblasti osiguranja, prava ili ekonomije;
- 4) u poslednje tri godine nije bilo član uprave, nadzornog odbora ili nosilac posebnih ovlašćenja u pravnom licu nad kojim je sproveden postupak likvidacije, odnosno stečaja;
- 5) nije bezuslovno osuđivano na kaznu zatvora dužu od šest meseci ili za kažnjivo delo koje ga čini nepodobnim za vršenje funkcije.

Lica iz stava 1. ovog člana ne mogu biti spoljni saradnici ili članovi organa društava za osiguranje ili preduzeća za reviziju koja vrše reviziju finansijskih izveštaja Garantnog fonda.

Godišnji račun

Član 57.

Upravni odbor dužan je da do 31. marta tekuće godine usvoji godišnji račun sa izveštajem o poslovanju Garantnog fonda za prethodnu godinu i dostavi ga Narodnoj banci Srbije i ministarstvu nadležnom za poslove finansija.

Višak, odnosno manjak prihoda nad rashodima

Član 58.

Višak prihoda nad rashodima Garantnog fonda prenosi se u narednu godinu i uračunava se prilikom određivanja visine sredstava iz člana 49. ovog zakona za naredni period.

Višak rashoda nad prihodima Garantnog fonda pokriva se iz sredstava doprinosa za naredni period, u zavisnosti od dospelih, a neizmirenih obaveza Garantnog fonda.

Nadzor nad obavljanjem poslova Garantnog fonda

Član 59.

Nadzor nad obavljanjem poslova Garantnog fonda vrši Narodna banka Srbije.

Primena odredaba o pravu na naknadu štete

Član 60.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na postupak ostvarivanja prava na naknadu štete oštećenih lica shodno se primenjuju i na Garantni fond.

Isplata osigurane sume, odnosno naknada štete kada nije zaključen ugovor o obaveznom osiguranju

Član 61.

Šteta prouzrokovana upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva čiji vlasnik nije zaključio ugovor o obaveznom osiguranju, a bio je dužan da se osigura prema odredbama ovog zakona, naknađuje se u istom obimu i prema istim uslovima kao da je, na dan nastanka štetnog događaja, bio zaključen ugovor o obaveznom osiguranju.

Regresni zahtev, po isplati osigurane sume, odnosno naknade štete, ostvaruje se od vlasnika motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva koji nije zaključio ugovor o obaveznom osiguranju, za iznos isplaćene naknade, kamatu od isplate naknade i troškove postupka.

Isplata osigurane sume, odnosno naknada štete prouzrokovane upotrebom nepoznatog vozila

Član 62.

Šteta zbog smrti, povrede tela ili narušavanja zdravlja prouzrokovana upotrebom nepoznatog motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva naknađuje se do iznosa na koje je ovim zakonom ograničena obaveza društva za osiguranje za štete prouzrokovane upotrebom tih prevoznih sredstava na dan nastanka štetnog događaja.

Ako se posle isplate osigurane sume, odnosno naknade štete ustanovi da je određeno motorno vozilo, vazduhoplov, plovni objekat ili drugo prevozno sredstvo prouzrokovalo štetu, regresni zahtev se ostvaruje prema društvu za osiguranje sa kojim je

bio zaključen ugovor o obaveznom osiguranju, za iznos isplaćene naknade, kamatu od isplate naknade i troškove postupka.

Isplata osigurane sume, odnosno naknada štete od društva za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak

Član 63.

Šteta prouzrokovana upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva, a ugovor o obaveznom osiguranju je bio zaključen sa društvom za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak, naknađuje se iz sredstava Garantnog fonda.

Na Garantni fond koji je isplatio osiguranu sumu, odnosno naknadu štete, prelaze prava oštećenog lica prema stečajnoj masi. Garantni fond ima pravo da prijavi ovo potraživanje do okončanja stečajnog postupka.

Obaveza oštećenog lica prilikom podnošenja zahteva za naknadu štete

Član 64.

Zahtev za naknadu štete pričinjene u slučajevima iz člana 48. stav 1. ovog zakona, oštećeno lice podnosi Garantnom fondu.

Uz zahtev iz stava 1. ovog člana oštećeno lice je dužno da priloži i odgovarajući dokaz da je štetu prouzrokovalo neosigurano vozilo, nepoznato vozilo, odnosno vozilo koje je osigurano kod društva za osiguranje nad kojim je pokrenut stečajni postupak.

Tužba protiv Garantnog fonda

Član 65.

Ako Garantni fond ne odgovori na zahtev za naknadu štete u roku od 30 dana od dana prijema zahteva sa potrebnom dokumentacijom, oštećeno lice može podneti tužbu protiv Garantnog fonda.

Isplata osigurane sume, odnosno naknada štete licu koje nije državljanin Republike

Član 66.

Lice koje nije državljanin Republike, a kome je na teritoriji Republike upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva u slučajevima iz člana 48. ovog zakona prouzrokovana šteta, ima pravo, po

pricipu reciprociteta, na isplatu osigurane sume, odnosno pravo na naknadu štete prema odredbama ovog zakona.

VII. KAZNENE ODREDBE **treba još uskladiti kada budemo imali konačan tekst**

Prekršaji

Član 67.

Novčanom kaznom od 100.000 do 1.000.000 dinara kazniće se za prekršaj preduzeće ili drugo pravno lice:

1) ako, u roku od 30 dana od dana objavljivanja rešenja o otvaranju stečajnog postupka, odnosno postupka prinudne likvidacije, ne zaključi ugovor o obaveznom osiguranju sa drugim društvom za osiguranje za preostali period osiguranja, odnosno važenja registracije (član 3. stav 3);

2) ako, kao vlasnik prevoznog sredstva koje služi za prevoz putnika u javnom saobraćaju, ne zaključi ugovor o osiguranju putnika u javnom saobraćaju od posledica nesrećnog slučaja (član 13. stav 1);

3) ako, kao vlasnik motornog vozila, ne zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom motornog vozila pričini trećim licima prilikom registracije, odnosno prilikom dobijanja odgovarajuće dozvole za upotrebu ili najmanje jednom godišnje (član 17. stav 1. i član 19. st. 3. i 4);

4) koje nema valjanu međunarodnu ispravu iz člana 31. ovog zakona, a koje na granici ne zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti (član 33);

5) ako, kao vlasnik, odnosno ovlašćeni držalac vazduhoplova, ne zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom vazduhoplova pričini trećim licima (član 41. stav 1);

6) ako, kao vlasnik, odnosno ovlašćeni držalac plovnog objekta na motorni pogon i priključnog plovila, ne zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom plovnog objekta pričini trećim licima (član 44. stav 1);

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u preduzeću ili drugom pravnom licu novčanom kaznom od 10.000 do 50.000 dinara.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se preduzetnik-vlasnik prevoznog sredstva novčanom kaznom od 10.000 do 300.000 dinara.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se fizičko lice vlasnik prevoznog sredstva novčanom kaznom od 10.000 do 50.000 dinara.

Član 68.

Novčanom kaznom od 100.000 do 1.000.000 dinara kazniće se za prekršaj društvo za osiguranje:

1) ako ne zaključi ugovor o obaveznom osiguranju u skladu sa uslovima osiguranja i tarifama premija, koji su na snazi u vreme zaključenja ugovora o osiguranju (član 4);

2) ako ne pribavi prethodnu saglasnost Narodne banke Srbije na izmene, odnosno dopune uslova osiguranja i tarifa premija obaveznog osiguranja, pre početka njihove primene (član 5. stav 1);

3) ako zaključi ugovor o obaveznom osiguranju u kome nije utvrđena suma osiguranja, odnosno osigurana suma propisana ovim zakonom ili je utvrđena u iznosu manjem od iznosa propisanog ovim zakonom ili nije utvrđena u dinarskoj protivvrednosti evra (član 6);

4) ako ne prikuplja, ne obrađuje i ne čuva podatke o osiguranicima, osiguranim prevoznim sredstvima, štetnim događajima i likvidaciji šteta, po osnovu obaveznog osiguranja (član 7. stav 1);

5) ako ne zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti na obrascu polise osiguranja jedinstvenom za teritoriju Republike (član 18. stav 1);

6) ako danom prijema odštetnog zahteva ne evidentira zahtev u posebnoj knjizi šteta, po redosledu prijema ili ako u roku od 14, odnosno 30 dana od dana prijema odštetnog zahteva sa potpunom dokumentacijom ne ponudi oštećenom licu ili licu koje on ovlasti iznos naknade štete sa specifikacijom (član 24. stav 3. i član 25. stav 2. i 3);

7) ako u roku od 14 dana od dana zaključenja ugovora o vansudskom poravnanju ne isplati naknadu štete u celosti, odnosno u roku utvrđenom poravnanjem ili ne isplati naknadu štete u roku od osam dana od dana donošenja odluke o osnovu i visini naknade štete (član 26);

8) ako po nalogu Narodne banke Srbije ne primeni ili nepravilno primeni osnove premijskog sistema propisane ovim zakonom (član 37. stav 2);

9) ako Informacionom centru blagovremeno ne dostavi propisane podatke (član 39. st. 1. i 2),

10) ako ne uplaćuje doprinos za obrazovanje sredstava Garantnog fonda (čl. 49, 58. i 71).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u društvu za osiguranje novčanom kaznom od 10.000 do 50.000 dinara.

VIII. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Usklađivanje uslova osiguranja i tarifa premija

Član 69.

Društvo za osiguranje je dužno da uskladi uslove osiguranja i tarife premija sa odredbama ovog zakona odnosno propisima za izvršavanje ovog zakona u roku od 90 od dana njihovog stupanja na snagu.

Uspostavljanje baze podataka društva za osiguranje i početak rada Informacionog centra

Član 70.

Društvo za osiguranje uspostaviće baze podataka iz člana 7. stav 2. ovog zakona u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu propisa iz tog člana.

Informacioni centar otpočeće sa radom u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Početak rada Garantnog fonda

Član 71.

Garantni fond otpočeće sa obavljanjem poslova utvrđenih ovim zakonom po isteku šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do početka rada Garantnog fonda poslove iz njegovog delokruga obavljaće Udruženje.

Danom početka rada Garantnog fonda Udruženje će tom fondu preneti sredstva, prava i obaveze u vezi sa tim sredstvima, koji se odnose na teritoriju Republike, kao i pripadajuću arhivu i dokumentaciju koja je služila za obavljanje poslova tog fonda.

DALJI TEKST OVOG ČLANA JE U POSTUPKU FINALNOG DEFINISANJA.

Rok za donošenje propisa za izvršavanje ovog zakona

Član 72.

Propisi za izvršavanje ovog zakona doneće se u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 73.

Prava i obaveze Republika članica

Prava i obaveze po osnovu obaveznog osiguranja u saobraćaju između Srbije i Crne Gore od dana stupanja na snagu ovog zakona, urediće se sporazumom.

Član 74

Princip reciprociteta

Princip reciprociteta iz čl. 9. i 66. ovog zakona prestaje da važi danom stupanja na snagu Sporazuma o članstvu Republike Srbije u Svetskoj trgovinskoj organizaciji.

Prestanak važenja zakona

Član 74.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaju da važe odredbe o obaveznom osiguranju (čl. 73. do 108, čl. 111. i 112), odredbe člana 143. stav 1. tač. 3 - 5. kao i st. 2. i 3. tog člana, Zakona o osiguranju imovine i lica («Službeni list SRJ, br. 30/96, 57/98, 53/99 i 55/99).

Stupanje na snagu zakona

Član 75.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", osim odredaba čl. 47. do 66. koje stupaju na snagu po isteku šest meseci od stupanja na snagu ovog zakona.

Odredbe člana 5. ovog zakona stupaju na snagu 1. januara 2009. godine.

Odredbe člana 37. ovog zakona prestaju da važe 28. februara 2009. godine.